

Streda po Zjavení Pána

Komentár evanjelia na stredu po Zjavení Pána. „Vy im dajte jesť.“ Ježiš nám pripomína, že jeho žiadosť nasýtiť hladných sa týka všetkých kresťanov. Je na nás, ako ju môžeme uskutočniť v našom každodennom živote, v našich slovách a skutkoch.

Evanjelium (Mk 6, 34-44)

Keď Ježiš videl veľký zástup, zľutoval sa nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. A začal ich učiť mnohým veciam. Keď už bolo veľa hodín, pristúpili k nemu jeho učeníci a hovorili:

„Toto miesto je pusté a je už veľa hodín. Rozpusť ich, nech sa rozídu do okolitých osád a dedín kúpiť si niečo na jedenie.“

On im odpovedal:

„Vy im dajte jesť!“

Vraveli mu:

„Máme ísť nakúpiť za dvesto denárov chleba a dať im jesť?“

Opýtal sa ich:

„Koľko máte chlebov? Chodte sa pozrieť!“

Keď to zistili, povedali:

„Päť a dve ryby.“

Tu im rozkázal usadiť všetkých po skupinách na zelenú trávnu. A posadali si v skupinách po sto a po päťdesiat. Potom vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu,

dobrorečil, lámal chleby a dával svojim učeníkom, aby im ich rozdávali. Aj obe ryby rozdelil všetkým. Všetci jedli a nasýtili sa, ba ešte nazbierali plných dvanásť košov odrobín a zvyškov z rýb. A tých, čo jedli chleby, bolo päťtisíc mužov.

Komentár

Ježiš prichádza tvárou v tvár núdzi. Boh nás stvoril tak, že samotná dynamika nášho života nám pripomína, že sme bytosti, ktoré v podstate potrebujú jedlo, vzdelanie, náklonnosť, odpočinok. Všetko, čo vyšlo z Božích rúk, je pre nás pedagogikou. Ovce bez pastiera sú stratené. Ľudia bez niekoho, kto im dáva pokrm, ktorý je silou a sprievodcom ich života, sú tiež stratení. Ježiš prišiel, aby nám túto potravu priniesol: v ňom

nachádzame zmysel svojho života; vďaka nemu sa rozptýlila tma, ktorá nám bránila jasne spoznať samých seba. Rovnako môžeme telu dávať všetky druhy potravy, ale nie všetky ho vyživujú rovnakým spôsobom. Kristus sám sa stáva pokrmom par excellence.

Tí, ktorí nasledovali Ježiša, zabudli na výživu tela. A Pán to použil na ilustráciu učeníkom. Výživu nemožno dlho odkladať. Kde však tento pokrm nájsť? O akom pokrme vlastne hovorí evanjelium dnešnej Omše? Pokrm tela sa kupuje. Učeníci však nemohli tento pokrm zabezpečiť pre mnohých ľudí. Prečo ich teda Ježiš požiadal, aby nakrmili toľko ľudí? Pretože existuje jeden pokrm, ktorý mohli dať. Pokrm, ktorý sa pri štedrej ponuke rozmnožuje, a ako sa to stalo vdove zo Sarepty, o ktorej hovorí prvá kniha kráľov (17, 8-16), aj keď je k dispozícii, neubúda z neho.

Božie slovo musí prekonávať všetky časové a priestorové hranice, aby sa z pokolenia na pokolenie dostalo do každého kúta sveta. A robí to osobitným spôsobom prostredníctvom svojich prorokov, ktorí majú za úlohu prinášať pokrm Slova ľuďom vo svojom okolí, aby ho oni zasa prinášali iným, aby sa pokrm rozhojňoval a sýtil čoraz viac ľudí na čoraz väčšom počte miest. Ježiš nám pripomína, že jeho žiadosť nasýtiť hladných sa týka všetkých kresťanov. Je na nás, ako ju môžeme uskutočniť v našom každodennom živote, v našich slovách a skutkoch.

Juan Luis Caballero // Fox -
Pexels